

dannet, dersom den skal have sit Arbejde i Gang; den er nødt til at have dem uddannet i Forvejen, i alt Fald i det væsentlige. Der kan maaske sættes en og anden ind ved Siden af, der saaledes efterhaanden kan uddannes, og der er ogsaa uddannet mange Nittere i vort Land i de sidste Aar, men ikke tilstrækkelig mange til, at de har kunnet paatage sig alt det Arbejde, der kræves af dem. Naar Nitningeu skal bringe et godt Resultat, maa den naturligvis foregaa hurtigt af Hensyn til Arbejdets Fremme i det hele, men man maa tillige lægge Mærke til, at dersom den ikke foregaa tilstrækkelig hurtigt, dersom de Nagler, der skal sættes i Pladerne, ikke nittes saa hurtigt, at de holdes tilstrækkelig varme under Arbejdet, bliver Nitningen ikke saaledes, som den skal og bør være; derfor kræves der søvede Arbejdere til dette vigtige Arbejde.

Som det er i denne Branche, er det i mange andre; selv om der gaar en Del arbejdsløse i det Fag, er det ikke sikkert, at det er de Folk, der er Trang til, fordi der netop er opstaaet Specialiteter, som har udviklet sig ret hurtigt, saa hurtigt, at Uddannelsen ikke har kunnet holde Skridt med Trangen til Arbejdere. Det maa man erindre, naar man ser paa, at det ikke altid har været muligt for Arbejdsløshedskasserne at skaffe Arbejdere, naar der har været forlangt saadanne. Men den anden Side af Virksomheden, som Fagforeningerne naturligvis har paalagt de Kasser, der er oprettede paa deres Initiativ, at varetage, er at sørge for, at der bliver ydet kontraktmæssig, overenskomstmæssig Betaling til de Arbejdere, der sendes i Arbejde. Har denne Virksomhed været af en saadan Beskaffenhed, at den har været til Skade for vort Land? Dersom den har det, har man Ret til at rette Bebrejdelser mod Organisationerne, fordi de har arbejdet paa en forkert Maa-de, men jeg drister mig til at paastaa, at den tværtimod har været til umaadelig Gavn for vort Land.

Naar vi undersøger, hvorledes Udviklingen er foregaaet under Krigen, vil vi se, at det nu endelig er lykkedes at føre Arbejdslønningerne i de forskellige større Virksomheder, hvorfra der foreligger Oplysninger, op til en saadan Højde, at de svarer til den Fordyrelse, der er foregaaet med Hensyn til Levnedsmidler. Efter de sidste statistiske Oplysninger, der foreligger i Statistiske Efterretninger, er man nu naaet til, at Arbejdernes Lønning er steget med ca. 20 pCt. mere, end Stignin-

gen andrager paa et Husholdningsregnskab, der er normeret for 2 000 Kr.s Indtægt. Men denne Udvikling er ikke foregaaet jævnt og roligt. Nej, Stigninger i Priserne paa Livsfornødenheder indtraadte straks ved Krigen's Begyndelse, de indtraadte omtrent med eet Slag, saaledes at den Løn, Arbejderne havde, i Virkeligheden ikke var Halvdelen værd af det, den burde være, for at de kunde have Livsvilkaar, som stod paa Højde med dem, de havde før Krigen, og da Arbejdernes Stilling ingenlunde i Forvejen var for begunstiget, det var ikke dem, der havde for store Indkomster, vilde det vel ikke være unaturligt, om de var i Stand til at opnaa noget mere. Det skulde de altsaa nu have opnaaet efter de foreliggende Oplysninger.

For at bøde paa den Langsomhed, hvormed Arbejdslønningerne steg, blev det nødvendigt for Samfundet at betale store Understøttelser og at foretage forskellige Dyrtidsforanstaltninger, ogsaa til Fordel for Folk, der havde Arbejde, man maatte i det hele taget yde Bidrag til Arbejdernes Underhold. Dersom man ikke havde gjort det, hvorledes tror man saa, det havde set ud i vort Samfund i de Aar, som er gaaet? Tid efter anden har Arbejdernes Organisationer været i Stand til at hæve Lønnen, og ved faglig Forhandling og undertiden ved Kamp har de fremtvinget en Forhøjelse af Arbejdslønnen, der nogenlunde staar i Forhold til den forhøjede Pris paa Livsfornødenhederne. Dersom man ikke imødekommer Arbejdernes Krav paa dette Omraade, bliver der ingen Arbejdsglæde og heller ingen Arbejdsro i vort Samfund.

Man har adskillige Gange, ogsaa i denne Sal, hørt Udtalelser om, at der kunde tjenes fabelagtige Summer af Arbejderne ved de Overenskomster, der er afsluttede, men dersom man ser paa den Statistik, jeg her omtaler, viser det sig, at Normallønnen for Mænd her i Landet, beskæftigede i de paagældende Virksomheder, i 1914 var 55 Øre pr. Time og i April Kvartal 1919 140,1 Øre pr. Time. Naar man nu ser, hvad den normale Time-løn giver som normal Løn i en Uge, idet man regner med normal Arbejdstid og et normalt Antal Arbejdsdage, bliver det 112 Kr. 08 Øre om Ugen, men man har hørt saa fabelagtige Ting som, at en Arbejder kunde tjene 100 Kr. om Dagen, ja, endog betydelig mere. Det viser sig altsaa, at Normallønnen pr. Uge er 112 Kr. 08 Øre. Dersom man tager 300 Arbejdsdage i Aaret, kommer vi op til 3 362 Kr. 40 Øre